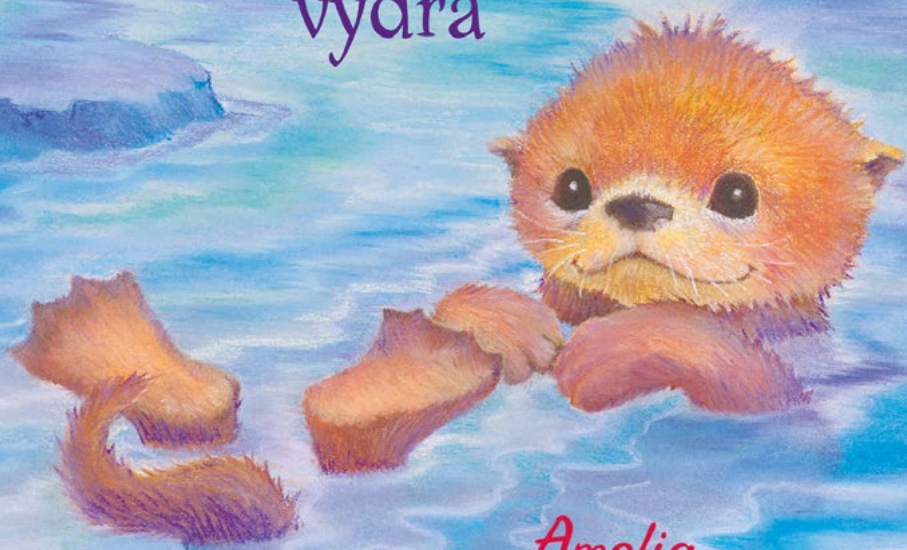

Ema a její kouzelná
ZOO

Nesmělá
vydra

Amelia
Cobb

FRAGMENT

Ema a její kouzelná zoo

Nesmělá vydra

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Amelia Cobb

Ema a její kouzelná zoo - Nesmělá vydra – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Ema a její kouzelná ZOO

Když zvířátko vyběhlo ven, Ema se nadšeně usmála. Maličká vydra měla zářivé oči a rozježenou hnědou srst, která jí trčela na všechny strany. Emě blesklo hlavou, že je to jedno z nejkrásnějších mláďat, jaké kdy viděla!

Ema a její kouzelná
ZOO

Nesmělá vydra

*Amelia
Cobb*

FRAGMENT

Se zvláštním poděkováním Natalii Dohertyové

Pro Thea

Kapitola jedna

Tajemství pondělního rána

„Crrrrrr! Crrrrrr!“

Když dole v obývacím pokoji zazvonil telefon, Ema Parkerová prudce otevřela oči. Bylo velice brzy a podle tlumeného světla, které pronikalo skrz závěsy do pokoje, Ema poznala, že sluníčko ještě pořádne nevyšlo.

„Kdo může volat takhle brzy?“
zamumlala a rozespale si protřela oči.

Během školního
roku ji většinou budil
africký slon Oskar,
který hlasitě
troubil ve
výběhu.

Ema totiž bydlela přímo v zoologické
zahradě.

Záchranná zoo byla úžasné místo, kde
mohla najít bezpečné útočiště ztracená
a raněná zvířata nebo zvířata bez domova.
Před pár lety ji založil Emin prastrýček
Horác Higgins, slavný odborník na
zvířata a badatel, který byl právě na jedné
ze svých výprav po světě.

Emina maminka Lucy pracovala v zoologické zahradě jako veterinářka a žily společně v útulném domku na jejím okraji. To znamenalo, že Ema mohla chodit za zvířaty, kdykoli se jí zachtělo. Považovala se za nejšťastnější holčičku na světě, protože tam mohla žít. Ema totiž zvířata milovala víc než cokoli jiného.

Telefon nepřestával zvonit a Ema zaslechla, že se otevřely dveře maminčina pokoje a pak uslyšela kroky mířící do přízemí. „Haló?“ řekla maminka ospale do sluchátka.

Najednou Emu něco napadlo. „Monty, spíš?“ zašeptala ustaraně. „Doufám, že není nějaké zvíře nemocné!“ Ema věděla, že noční ošetřovatelé volávali Lucy v případě nutnosti v jakoukoli dobu, aby okamžitě přišla na pomoc.

Na chvíli se rozhostilo ticho. Potom se v nohách postele hned vedle Eminých chodidel zavrtěla přikrývka. Zpod ní